

30 éves a kolozsvári táncház – Tranzit Ház, 2007. február 17.

Harminc éve kezdődött

Egy találkozássra, egy éjszakányi együtt szórakozásra gyűltek össze szombaton az egykori és mai kolozsvári táncházasok. A harminc évvel ezelőtti indulás óta folyamatosan van néptáncos közösség Kolozsváron, még ha a táncház megszervezése sokszor megoldhatatlannak tűnő akadályokba ütközött.

Délelőtt gyermekzsivajtól volt hangos a Tranzit Ház, Palocsay Kata vezetésével táncoltak és játszottak a kicsik, az egyik asztalnál zöldegekből állatfigurákat formáltak. Délben kezdődött a kerekasztal-beszélgetés a táncház múltjáról, jelenéről és jövőjéről. A Tranzit Cafében majdnem a teljes harminc évvel ezelőtti generáció gyűlt össze, régi összemосolygásokra emlékezni és kideríteni, vajon miért nincs ma táncház Kolozsváron, a mozgalom erdélyi vonalának kiindulópontjában. Pávai István népzenekutató moderálta a beszélgetést, vitaindítójában röviden a régi idők-

ról, majd a jelen gondjairól beszélt: van-e lehetősége a népi kultúrának arra, hogy beépüljön a széles társadalom hétköznapijaiba, vagy megmarad a jelenlegi szűk kör szórakozásának? – tette fel a kérdést a budapesti Hagyományok Házában található folklórdokumentációs központ vezetője.

A majdnem két órás beszélgetésen kiderült, mi minden akadályozza a táncházakat: a globalizálódó társadalom, a közösségek szétesése, népzeneészhány, igénytelenség. Köncei Árpád, aki annak idején Kallós Zoltánnal a táncház motorja volt, a népzeneészképzés hiányában látja a probléma forrását. Ezért nincs harminc év alatt előrelépés – fogalmazott a koreográfus-zeneszerző, aki a magyar tévéadás népzenei témájú műsorának is irányítója. Deák Gyula, a Háromszék Táncegyüttes igazgatója elmondta, náluk, Sepsiszentgyörgyön szabadon működő táncház van, amelyet nemcsak az együttes tagjai, hanem sok más fiatal látogat. Megfér a táncház a tánc csoport mellett – tudatta a jelenlevőkkel a Romániai Néptánc Egyesület vezetője.¹²³

Pozsony Ferenc, a kolozsvári néprajz szaktanára üdvözölte az erdélyi népzene és néptánc aranycsapatát, majd rávilágított, hogy a tánc házmozgalomban erősebb a párkereső motiváció, mint az identitáskereső szándék. Szerinte személyközi konfliktusok is hozzájárulnak ahhoz, hogy nincs tánc ház Kolozsváron. Both József szerint nagyon sok múlik azon, mire neveljük a csoportba járó fiatalokat, mondta el az Ördögtérnye Néptánc csoport vezetője. Hiába járnak harmincan a próbára, ha a tánc házban mégis kevesen állnak fel táncolni, ha kevesen érzik igazán magukénak a népzeneét – tette hozzá.

A gálaműsoron a tánc ház elindító generáció is fellépett kalotaszegi táncokkal a Tranzit Házban felállított színpadon, majd a tánc házhoz később csatlakozottak jártak felcsíki táncrendet. Lengyel László (néptánc berkekben Türei Laci) kalotaszegi nótáját együtt énekelte a közönséggel, soraiban sok Magyarországra szakadt, egykori kolozsvári diákkal: „Erdélyország az én hazám, nem német, / Odavágyik az én szívem míg élek...”

Kallós Zoltán népdalcsokra után Panek Kati énekel, Papp Isván Gázsa kísérette. Majd tánc ház következett, felemlgették a régi történeteket, úgy mulattak, mint annak idején, és megelégedéssel tekingettek a ma is konokul magyarul táncoló és éneklő fiatalabb nemzedékre.

Stanik Bence

(Új Magyar Szó, 2007. február 18.)

123 Az írásban több pontatlanság olvasható: Palocsay Kata vezetésével csak állatfigurákat formáltak, az aprók táncát a Morzsa- és Apróbogáncs oktatói vezették, „annak idején” nem Köncei Árpád, hanem édesapja, Köncei Ádám volt a „tánc ház motorja”, helyesen Romániai Magyar Néptánc Egyesület...